

UOHSX004YSF1

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R262/2012/VZ-7764/2013/310/MMI

Brno 29. dubna 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 11. 9. 2012 doručeném dne 12. 9. 2012 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže podaném zadavatelem -

- **Česká republika – Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje**, IČ 70885869, se sídlem Teplého 1526, 530 02 Pardubice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S248/2011/VZ-16287/2012/514/IMa ze dne 30. 8. 2012, ve věci možného spáchání správního deliktu výše specifikovaným zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve veřejné zakázce „**9 kusů osobních automobilů**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 25. 5. 2010, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **Autocentrum BARTH a. s.**, IČ 25278924, se sídlem Hůrka 1798, 530 12 Pardubice,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Výrok II. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S248/2011/VZ-16287/2012/514/IMa ze dne 30. 8. 2012 podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 29. 6. 2011 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem - Českou republikou – Hasičským záchranným sborem Pardubického kraje, IČ 70885869, se sídlem Teplého 1526, 530 02 Pardubice (dále jen „**zadavatel**“) v souvislosti s veřejnou zakázkou „9 kusů osobních automobilů“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy ze dne 25. 5. 2010.
2. Na základě obdrženého podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele příslušnou dokumentaci o veřejné zakázce a stanovisko ke skutečnostem uvedeným v podnětu. Vzhledem k tomu, že z předložených materiálů získal Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem, zahájil správní řízení z moci úřední. Za účastníka správního řízení Úřad označil zadavatele a vybraného uchazeče - Autocentrum BARTH a. s., IČ 25278924, se sídlem Hůrka 1798, 530 12 Pardubice (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí vyjádřil dne 11. 7. 2011 a uvedl, že si je na základě vnitřního šetření vědom vytýkaného pochybení v zadávací dokumentaci, kde byly uvedeny konkrétní vnější rozměry vozidla i názvy výrobků. Zadavatel má za to, že se nejednalo o úmyslné pochybení. Výzva k podání nabídek byla řádně vyvěšena na internetových stránkách zadavatele a každý dodavatel měl dle jeho vyjádření možnost podat nabídku. Dále zadavatel uvedl, že reálná cena veřejné zakázky byla 2 767 348 Kč bez DPH, tudíž se jednalo o veřejnou zakázku s relativně nízkou finanční hodnotou. Dále zadavatel konstatoval, že namítaná pochybení se týkají specifikace pouze jednoho osobního automobilu a převážná část předmětu veřejné zakázky tak byla specifikována v zadávací dokumentaci v souladu se zákonem. K průběhu zadávacího řízení pak zadavatel sdělil, že neobdržel žádnou námitku vůči podmínkám zadávací dokumentace a je tak dle jeho názoru zřejmé, že reálně nikoho

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

neomezil. Závěrem zadavatel uvedl, že po obdržení podkladů od Úřadu již v další obdobné veřejné zakázce toto pochybení nenastalo, tudíž byla naplněna preventivní funkce a byla rovněž přijata opatření, aby k podobným nedopatřením v zadávacích řízeních nedocházelo.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 30. 8. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S248/2011/VZ-16287/2012/514/IMa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při stanovení podmínek zadání postupoval v rozporu s ust. § 44 odst. 1 a odst. 9 zákona v návaznosti na ust. § 6 zákona, když stanovil požadavky na předmět plnění veřejné zakázky takovým způsobem, že mohlo dojít k diskriminaci některých dodavatelů a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Za spáchání těchto správních deliktů byla zadavateli uložena pokuta ve výši 50 000 Kč.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil technické podmínky s odkazy na obchodní firmy a jiná další specifická označení a omezil tím podstatným způsobem okruh možných dodavatelů. Zadavatel v příloze č. 1 zadávací dokumentace k části Os. automobil č. 1 – technická data vymezil některé části předmětné veřejné zakázky odkazem na konkrétní výrobek určité značky (v daném případě společnosti ŠKODA AUTO a.s., IČ 00177041, se sídlem Tř. Václava Klementa 869, 293 60, Mladá Boleslav), aniž umožnil použití i jiných, kvalitativně a technicky obdobných řešení, jak stanoví § 44 odst. 9 zákona. Úřad uvedl, že předmět šetřené veřejné zakázky, respektive jeho část, kterou zadavatel vymezil odkazem na konkrétní výrobky, není natolik specifická, že by nebylo možné ji dostatečně popsat pomocí obecných charakteristik. Použití odkazů na konkrétní výrobek určité značky proto není v případě předmětné veřejné zakázky v souladu se zákonem a zadavatel tak porušil zákaz stanovený v ust. § 44 odst. 9 zákona. Co se týká stanovení podmínek na vnější rozměr osobního automobilu, měl Úřad za to, že zadavatel postupoval v rozporu s ust. § 44 odst. 1 zákona, neboť tyto podmínky stanovené konkrétně v milimetrech, neodpovídaly nutnosti a potřebám zadavatele, kdy ve svém vyjádření neuvedl, z jakých konkrétních důvodů byly stanoveny právě tyto specifické rozměry. Zadavatel stanovil podmínky na vnější rozměr osobního automobilu konkrétně specifikovanými hodnotami bez možnosti odchylky a bez vymezení rozpětí hodnot představujících naplnění účelu stanovení těchto podmínek. Zadavatel tímto způsobem popsal zcela konkrétně v příloze č. 1 zadávací dokumentace k části Os. automobil č. 1 – technická data požadovaný produkt, přičemž se nezabýval účelem, ke kterému má tento produkt sloužit. Z veřejně dostupných informací je zřejmé, že podmínkám, jak je zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci v příloze č. 1 k části Os. automobil č. 1, odpovídá pouze automobil Škoda Superb 2. generace, ve verzi liftback. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 44 odst. 1 zákona, tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky.
6. Co se týče uložené pokuty, jako přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu tu skutečnost, že postup zadavatele v předmětném zadávacím řízení podstatným způsobem narušil hospodářskou soutěž a konkurenční prostředí mezi dodavateli, neboť právě k zajištění konkurence mezi dodavateli slouží zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Nezákoně omezení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z vůbec nejzávažnějších porušení zákona. V důsledku uvedených skutečností nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout nižší cenu požadovaného plnění. Jako k další přítěžující okolnosti pak Úřad přihlédl i ke skutečnosti, že předmět veřejné zakázky tvořily automobily, přičemž mezi výrobcí i prodejci probíhá tvrdý konkurenční boj. V kategorii poptávaných automobilů tedy zadavatel mohl obdržet i plnění od jiných výrobců, které by rovněž splňovalo potřeby zadavatele, avšak by je zadavatel obdržel za výhodnějších finančních podmínek. Požadavky specifikované zadavatelem dle zjištění Úřadu splňuje pouze jeden výrobce. Jako k polehčující okolnosti přihlédl Úřad k té skutečnosti, že úzce specifikované podmínky plnění se vyskytly pouze v části předmětu plnění veřejné zakázky a v daném segmentu automobilů se vyskytuje řada prodejců poptávané obchodní značky, tudíž byla zachována alespoň určitá hospodářská soutěž mezi prodejci poptávaného výrobce. Úřad rovněž vzal v potaz ekonomickou situaci zadavatele.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 12. 9. 2012 obdržel Úřad od zadavatele rozklad proti napadenému rozhodnutí. Zadavatel směřuje svůj rozklad pouze co do výroku o uložení pokuty. Zadavatel zásadně nesouhlasí s výší sankce a žádá o snížení uložené pokuty na 30 000 Kč. Zadavatel namítá, že nebyly dostatečně zohledněny polehčující okolnosti, a že došlo k porušení § 121 odst. 2 zákona. Zadavatel dále nesouhlasí se stanovením výše sankce z celkové částky, když veškeré namítané chyby se týkají pouze jediného automobilu. Zadavatel rovněž nesouhlasí se závěrem, že omezil podstatným způsobem okruh možných dodavatelů. Závěr, že mohl obdržet nabídky od dalších dodavatelů s výhodnějšími podmínkami, považuje zadavatel za spekulativní. Zadavatel namítá, že v odůvodnění výše sankce v napadeném rozhodnutí naprosto chybí hodnocení způsobu spáchání deliktu. Zadavatel rozklad uzavírá konstatováním, že preventivní funkce pokuty je zcela bezpředmětná, neboť sám provedl preventivní opatření již před zahájením řízení a také proto, že je pokuta ukládána více než dva roky po spáchání správního deliktu.

Závěr rozkladu

8. Zadavatel navrhuje snížení výše uložené pokuty na 30 000 Kč.

IV. Řízení o rozkladu

9. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 11. 9. 2012 doručeným v zákonné lhůtě Úřadu dne 12. 9. 2012, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

10. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními

předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

11. Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S248/2011/VZ-16287/2012/514/IMa ze dne 30.8.2012, rozhodl tak, že při stanovení podmínek zadání postupoval v rozporu s ust. § 44 odst. 1 a odst. 9 zákona v návaznosti na ust. § 6 zákona, když stanovil požadavky na předmět plnění veřejné zakázky takovým způsobem, že mohlo dojít k diskriminaci některých dodavatelů a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem a za spáchání těchto správních deliktů byla zadavateli uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

12. Předně uvádím, že zadavatel napadl pouze výrok II. napadeného rozhodnutí týkající se pokuty. Výrok I. napadeného rozhodnutí byl tak přezkoumán pouze v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu a nebyl shledán důvod pro jeho změnu či zrušení.
13. Je třeba poznamenat, že Úřad postupoval v části odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahující se k výši jím uložené pokuty zcela správně a v souladu se zákonem. Zdůrazňuji, že rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li její výše odůvodněna pouhým zopakováním skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty či funkcí pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria správním orgánem hodnocena. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jakkoliv má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 5/2005-53 ze dne 29.6.2005). Mezi tyto principy pak jistě patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, která v konečném důsledku vyvolá i jeho přesvědčivost. Úřad tak při rozhodování o výši pokuty musí zohlednit všechny skutečnosti, které výši pokuty mohou v konkrétním případě ovlivnit, řádně se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl, a jaký vliv měla na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, který nepřipouští rozumné pochybnosti o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že výše pokuty uložená v tomto případě uvedeným požadavkům vyhovuje. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí při stanovení výše pokuty dostatečně zhodnotil způsob spáchání správního deliktu a současně i okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán. Jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, Úřad při rozhodování o výši pokuty přihlédl jednak k přitěžujícím, jednak k polehčujícím okolnostem a rovněž k ekonomické situaci zadavatele. Co se týče namítaného nedostatku hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, uvádím, že co se týká závažnosti spáchání správního deliktu, Úřad v odůvodnění uvedl, že se jedná o jeden z nejzávažnějších správních deliktů a proč tomu tak je. Ohledně formy zavinění připomínám, že zadavatel nese odpovědnost objektivní, tudíž Úřad po konstataci spáchání správního deliktu nezkoumá, zda jej zadavatel spáchal úmyslně či z nedbalosti. Zadavatel je objektivně odpovědný za to, co a jak zadává. Pokud by bylo

potřeba zaujmout stanovisko, zda zadavatel spáchal správní delikt úmyslně či z nedbalosti, tak ze skutečnosti, že v příloze č. 1 zadávací dokumentace bylo přesně položku za položkou vyspecifikováno jaké konkrétní požadavky má daný jediný automobil splňovat, by bylo jen stěží možné dovodit, že k tomuto postupu došlo z nedbalosti.

14. V ustanovení § 121 odst. 2 zákona je uveden výčet skutečností, k nimž je možno při určení výměry pokuty přihlídnout. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pro určení výměry pokuty je rozhodná závažnost správního deliktu, přičemž je zde uveden demonstrativní výčet skutečností, k nimž má být při posouzení závažnosti správního deliktu přihlídnuto. Zákon uvádí, že při posouzení závažnosti správního deliktu má být přihlídnuto zejména ke způsobu jeho spáchání, k následkům správního deliktu a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Co se týče závažnosti správního deliktu, jak již Úřad uvedl, jedná se o jeden z nejzávažnějších správních deliktů, neboť tímto správním deliktem zadavatel omezil hospodářskou soutěž, tedy jeden z hlavních principů, na kterých je zadávání veřejných zakázek postaveno. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona postačí, když nezákonný postup zadavatele mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky. Skutečnost, že postup zadavatele při stanovení předmětu veřejné zakázky byl v rozporu se zákonem, když v části předmětu specifikoval požadavky na konkrétní automobil, aniž by to bylo odůvodněno předmětem veřejné zakázky, nezpochybnuje ani sám zadavatel. Zadavatel však namítá, že neomezil hospodářskou soutěž podstatně. K této námitce konstatuji, že ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že se zadavatel dopustil správního deliktu, když stanovil požadavky na předmět plnění veřejné zakázky takovým způsobem, že mohlo dojít k diskriminaci některých dodavatelů. Jak je již výše uvedeno, ke spáchání správního deliktu dochází i pokud postup zadavatele pouze mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky. V tomto případě tím, jak zadavatel stanovil část předmětu veřejné zakázky, hospodářskou soutěž omezil, neboť mohl dostat výhodnější nabídku obsahující automobil se srovnatelným vybavením, avšak jiné značky. Zadavatel v této souvislosti namítá, že vybraný uchazeč dodal plnění se značnou slevou. Nelze však vyloučit, že přesto mohla být podána nabídka ještě výhodnější a došlo by tak k hospodárnějšímu vynaložení veřejných prostředků. Účelem zákona je umožnit co nejširšímu okruhu dodavatelů ucházet se o plnění veřejných zakázek. Přestože zadavatel alespoň umožnil hospodářskou soutěž v rámci distributorů požadované značky automobilů, není to zdaleka natolik široký okruh dodavatelů, jaký mohl být osloven, v případě, že by v zadávací dokumentaci nebyl přesný popis požadovaného výrobku. Díky výše specifikovanému požadavku byl výběr poptávaného automobilu omezen pouze na jednu konkrétní značku automobilu.
15. K námitce zadavatele, že v napadeném rozhodnutí nebyly dostatečně zohledněny polehčující okolnosti, konstatuji, že Úřad přihlédl jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že přesná specifikace předmětu se týkala pouze části předmětu, konkrétně jednoho automobilu z devíti poptávaných. Dále Úřad jako k polehčující okolnosti přihlédl, že byla zachována alespoň určitá hospodářská soutěž v okruhu prodejců požadované značky automobilu (viz bod 34. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel dále namítá, že Úřad nepřihlédl ke skutečnosti, že Úřad nikdy v minulosti nevedl se zadavatelem žádné správní řízení. Tato námitka je však irelevantní nemá žádný vliv ani na spáchání správního deliktu ani na výši uložené pokuty. Naopak pokud by zadavatel v budoucnosti spáchal obdobný správní delikt, bylo by to považováno za recidivu a posouzeno jako přitěžující okolnost.

16. Zadavatel dále nesouhlasí se stanovením výše sankce z celkové částky, když veškeré namítané chyby se týkají pouze jediného automobilu. Podle ustanovení § 120 odst. 2 zákona se správní delikt se uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) a do 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g). Zákon tudíž zcela jasně stanoví, že výše pokuty se vyměřuje z ceny veřejné zakázky. Je zcela vyloučeno, aby se v některých případech, kdy by teoreticky bylo možné vypočítat, že správní delikt se týká jen jednoho automobilu, by se výše pokuty vyměřila jen z ceny automobilu a v případech, kdy by se správní delikt rovněž týkal pouze části veřejné zakázky, avšak její cena by se nedala konkrétně vypočítat, tak by se ukládala pokuta z ceny celé veřejné zakázky. Tyto úvahy skutečně nelze přijmout a námitka je zcela nepřiléhavá. Výše pokuty se tak vždy odvíjí od konečné skutečné ceny celé veřejné zakázky, za níž byla veřejná zakázka realizována.
17. K námitce, že zadavatel neobdržel žádné námítky vůči zadávací dokumentaci, a že žádný dodavatel reálně nepotvrdil, že jej zadávací dokumentace poškodila nebo diskriminovala, uvádím, že neobdržení námítek nebo nepotvrzení konkrétního dodavatele je zcela irelevantní. Jak je již výše uvedeno, zadavatel stanovil předmět veřejné zakázky v rozporu se zákonem, což je naprosto objektivní skutečnost, která s uvedenou námitkou nikterak nesouvisí. Skutečnost potenciálního ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky je rozebrána již výše a rovněž nijak nesouvisí s obdržením či neobdržením námítek proti zadávací dokumentaci nebo s potvrzením nějakého dodavatele, že byl poškozen či diskriminován. Jde o pouhou možnost ovlivnění, která v daném případě nastala.
18. Zadavatel dále namítá, že preventivní funkce pokuty je zcela bezpředmětná, neboť sám provedl preventivní opatření již před zahájením správního řízení a také proto, že je pokuta ukládána více než dva roky po spáchání správního deliktu. K této námitce uvádím, že preventivní funkce pokuty slouží nejen k předcházení porušování zákona do budoucna ze strany postihovaného zadavatele, ale rovněž působí erga omnes nezávisle na jednání zadavatele, jenž spáchal správní delikt. Zadavatel se nemůže zbavit preventivní funkce jemu ukládané pokuty poukazem na provedení vlastních preventivní opatření. Výše ukládané pokuty je nerozlučně spjata s následky deliktního jednání, nikoli s jednáním zadavatele po spáchání správního deliktu. Pokuta je ukládána v okamžiku, kdy nápravy již nelze dosáhnout jinak, neboť zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky. Přestože, jak namítá zadavatel, je pokuta ukládána se značným časovým odstupem, stále přetrvává její preventivní funkce a to i vůči všem ostatním zadavatelům.
19. Ohledně uložené sankce uvádím, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že v daném případě byl ze strany Úřadu komplexně posouzen správní delikt, kterého se zadavatel dopustil, a byly zohledněny všechny přitěžující i polehčující okolnosti a ekonomická situace zadavatele. Úřad posoudil případ správně a ve všech vzájemných souvislostech.
20. Sankce za spáchání správního deliktu lze chápat jako právní následek spáchaného správního deliktu, který pro pachatele znamená určitou morální či majetkovou újmu nebo omezení jeho práva. Účelem ukládání sankce je působit na pachatele správního deliktu takovým způsobem, aby se již v budoucnosti nedopouštěl protiprávního jednání. Sankce má tak

působit výchovně a preventivně. Sankce má však i reparační charakter, neboť do určité míry napravuje následek porušení právní povinnosti.

VI. Závěr

21. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
22. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje, Teplého 1526, 530 02 Pardubice,
2. Autocentrum BARTH a. s., Hůrka 1798, 530 12 Pardubice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy